

Og jeg er ikke i Tvivl om, at man her maa søge Forhandling med Ministeren saa vel som med Jernbaneledelsen, og med begge disse Faktorer er Rigsdagen i Stand til at komme i Forhandling. Men jeg har ikke tænkt, at Rigsdagen kunde blive stillet overfor den Mulighed at kunne komme i Forhandling med en Institution, som staar overfor disse Faktorer, og som Rigsdagen ingen Indflydelse har paa.

Jeg skal ikke opholde Tingets Tid ved dette længere, men jeg vil endnu en Gang gentage, at det Udvalg, som bliver nedsat angaaende denne Sag, maa sætte Kræfterne ind paa at faa det Spørgsmaal løst til Bunds, om der er en Magt, der staar over Rigsdagen og Ministeren og Statsbaneledelsen, og om den Magt har Ret til at sige: Det og det maa transporteres paa Banerne, og det og det maa ikke transporteres, om det er en Magt, som har Myndighed til at sætte sig over den lovgivende Forsamling, thi det er dette, som har lydt fra Ministerbænken i Gaar, og det er det, jeg beklager i højeste Grad. At noget saadant har kunnet lade sig gøre i et parlamentarisk Samfund som vort, forstaar jeg ikke, og derfor haaber jeg, at der maa kunne skaffes Klarhed over den Sag i det Udvalg, som bliver nedsat, til Gavn for de Tusinder omkring i vort Land, som denne Sag gælder. Jeg vil saa indtrængende som muligt henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at efter de Udtalelser, som er fremkommet fra den højtærede Minister, er der her en Fare for vort konstitutionelle Liv.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Det, der synes at have slaet det ærede Medlem (N. C. Jensen) stærkest i min Argumentation i Gaar, var, at jeg oplyste, at Grunden til, at Statsbanerne i det forløbne Aar ikke har kunnet paatage sig Transport af Mergel, var den Omstændighed, at det ikke har været dem tilladt ifølge et Raad, som Transportnævnet har givet Statsbanerne. Det formelle Forhold er dette, at Transportnævnet er nedsat med det Formaal for Øje, da det viste sig, at Statsbanerne ikke kunde besørge hele den Transport, der var Brug for, at undersøge, hvilke Transporter der vilde være at foretrække,

eller hvilke man muligvis helt kunde udskyde for et Aar eller længere Tid. De Afgørelser, som Transportnævnet paa denne Basis træffer, fremtræder formelt som et Raad til Administrationen, det være sig den ene eller den anden Faktor deri, og naar man ikke har nogen Indvending at gøre mod det Raad, Transportnævnet giver, følger man det simpelt hen, og det er det, der er sket i dette Tilfælde. Jeg ser ikke, at der er noget at forarges over for saa vidt. Det, det nu drejer sig om at faa oplyst, og det, jeg maa rette et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem om, er, om han finder, at Transportnævnet ikke har haft Ret i sin Afgørelse, om han finder, at det Raad, Transportnævnet har givet: at man skulde foretrække Brændselstransporterne fremfor Mergeltransporterne i Aaret 1917, er forkert eller rigtigt, thi hvis det er rigtigt, er det ogsaa rigtigt, at Statsbanerne følger det, kun hvis det er forkert, har det ærede Medlem Grund til at paatale, hvad der er sket.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Den højtærede Ministers Udtalelse i Dag om, at det var et Raad, Transportnævnet havde givet Statsbaneledelsen, stemmer ikke med Ministerens Udtalelse i Gaar, thi i Gaar sagde den højtærede Minister: „Det er altsaa ikke Statsbanernes Skyld, at Mergeltransporten i Aar har været indstillet. Det skyldes den Bestemmelse, der er taget af Transportnævnet“. Der er altsaa ikke Tale om et Raad, men om en diktatorisk Bestemmelse, og jeg anser det for i højeste Grad uheldigt, at der findes en Institution, som kan diktere baade Ministeren, Rigsdagen og Jernbaneledelsen sin Villie. Paa det Tidspunkt i Fjor, da Brændselnævnet — ikke Transportnævnet, men dette gav senere sin Tilslutning — ganske umotiveret, efter at Jernbaneledelsen havde givet Tilladelse til Transporten, forbød al Transport af Brunkul, som private Entreprenører selv havde anskaffet Jernbanemateriel til, og med Hensyn til hvilke de havde engageret sig med Skibe i Vejle Havn, vilde der — det er jeg